

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

ג.ג

מסורת הש"ס

ויהי שם ופתח את השמלה
ו את ערות אביהם ופניהם
בנו הקטן רב ושמואל חד
וחתווך שקללו בربיעי קללו
בב הכא וירא הם אבוי נגע
חומרו גוני בשלמה לא"ד סרסו
נא רביעי נלטיה בהרדייא ראה
ג' חדריא אמר רב עוקבא ואמרי
היה לך למלמד ממאדים ראשון
ראכל ממנו אדם הראשון גפן
אדם הראשון ממנו גפן היה

שהכל מוציאן אצלם בURITY אלא גוירות
הכתוב היא י' בן ולא בת: מהתני' מאימתי
חייב אישיכאל חרטמר בשער וישראל חצי
לונג אין האטליך ר' יוסי אמר מנה בשער
החדש י' אבל בחברות מצוה אבל בעבור
ונעירות וטירופות שקצין ורמשים (אבל מבל
ומעשך ראשון שלא נטהר הרחותו) ומעשך
שני והראש שלא (נדרו) אבל דבר שהוא
מצווה ודבר שהוא עכירה: אבל כל מאכל
ולא אבל בשער שתה כל משקה ולא שתה אין
איין געשה בין סודר ונורה עד שאכל בשער
וישתה י' שנאמר זול וסובא ואעפ' שאין
ראיה י' אמר רב כי רוחטמר ונמציא רוחטמר
גמ' נמציא כובל אף בכשר וסובא ר' אל תהי
מולדה אמר רב הונא איינו חייב עד שיקח ב
רכתי' זול וסובא ואמר רב חנן בר מולדה
שאכל בשער חוי וישתה י' חוי איין והוא ר'
אבל בשער חוי וישתה י' חוי איין געשה בין
מיוג ולא מזין בשער חוי בשל ולא בשיל בכביה
יוסוף ואמריו תרוייזו אבל בשער מליח וישתה
ומורה י' חנן החם ערב תשעה באב לא יאכ' ב
בשר ולא ישתה י' וחנן י' אבל אוכל הוא בא
מליח עד כמה אמר רב חנן בר כהנא י' כל
עד כמה י' כל זמן שהוא תסס ותרתניא ציון
הסתור ישלה ימים הכא מאי החם משוער
בשלמים נמי אית ביה שמוחה הכא מושום
מיושך י' זיין עד מ' יוס' י' א' ר' חנן לא נברא י' זיין
שבר לרשעים שנא' חנו שבר לאוכד י' זיין לבר
אל תראי י' כי תארם אל תראי י' זיין שמאדים פ
פניהם לעלה' ב' רבא אמר אל תראי י' כי תאר
רב כהנא רמי כתיב י' ישמה וקרין ישמה זכה מי
רבא רמי כתיב י' ישמה וקרין ישמה זכה מי
ידאמר רבא חמרא ורוחני פרחן אמר רב עומר
חנןיא מאי רכתיב למי או למי אכבי למי מושום
למי חכליות עינים (וגו') למאחרים על הין ל
דרמי אמר אמרי במערבה האי קרא מאן דדרמי
ומסיפה לרישיה מודריש דריש עובר גללאה
איש האדמה ויטע כרם וישת מן הין וישב
אבי בנען את ערות אבי יונד לשני אחיו בה
וישמו על שם שניהם וילכו אחורות ויסכ'
וגו' וייקץ נח מינו וידע את אשר עשה
אמר סרפס וח' א' רבכע/man דאמיר סרפס
ברכיעי ומאן דאמיר רבכע גבר וירא ס
את ערות אבי וכותב החם י' וירא אותה שם
משמעות דריש עלי' מיטיס לא' למד' רבכע מאן
מושום המכ כי קללו ברכיעי אלא למד' רבכע מאן
ויא הואי ווילח נח איש האדמה ויטע כרם אמר
לה מיר עוקבא א' ר' זכאי אל' הקב' לה נח נח
שלא גרע לו אלא י' מבאן דאמיר אותו אלין
היה דתניא ר' מ' אמר אותו אלין שאכל